

over hendes Ben“. „Paa Forespørgsel om, hvorledes Saaret i Hovedet er fremkommet, staar hun i lang Tid uden at ville svare, men siger til Slut, at det ved hun ikke rigtig“. Jeg skal dernæst meddele, hvad Lægerne sige om den paagældende Læsion. Den første Lægeerklæring er fra en Læge Christensen og er af 8. August, altsaa 6 Dage efter, at dette er passeret. Han siger: „Hun har i Issen en Hudafskrabning af en Øres Størrelse, og Partiet udenom angiver hun at være en Del ømt for Tryk. Hun forklarer, at det skal være opstaaet ved Slag af en Politistav for 6 Dage siden. Hvorvidt den nævnte Læsion er opstaaet paa denne Maade, lader sig ikke nu med Sikkerhed afgøre. Læsionens Udseende udelukker ikke Muligheden derfor“. Dernæst forklarer han i Retten, at „han bemærker udtrykkelig, at den i hans Erklæring omhandlede Hudafskrabning var ganske overfladisk. Han kan ikke udtale sig om, hvorvidt Hudafskrabningen var frisk eller af ældre Dato. Muligheden af, at denne Hudafskrabning kan være selv-fremkaldt, specielt ved Hjælp af en Kam, er ikke udelukket. Med Hensyn til Emilie Rasmussens Læsioner, saaledes som disse efter Stadslægens Erklæring af 18. August d. A. og Forklaring i Retten den 25. August d. A. senere have udviklet sig, kan Komparenten erklære, at det ikke er den normale Konsekvens af den af ham den 8. August konstaterede Hudafskrabning, men maa skyldes en sekundær Infektion“.

Emilie Rasmussen er den 18. August bleven undersøgt af den konstituerede Stadslæge paa Frederiksberg, der afgiver følgende Erklæring: „Ved Undersøgelse af tilsendte Emilie Rasmussen forefindes af 2 Øre stort skorpedækket Parti svarende til Toppen af Isseregionen. Efter Fjernelse af Skorpen fremviser den underliggende, rensede Hud Forandringer, der tyde paa en ældre (2 à 3 Uger gammel?) Læsion frembragt ved en stump Genstand“. Den paagældende Læge kommer saa i Forhør paa Sagens første Stadium, før Emilie Rasmussen var bleven anholdt, og efter at Emilie Rasmussens Forklaring er bleven oplæst for ham, erklærer han, „at Emilies Forklaring lyder ganske usandsynlig, hvis vedkommende maatte være slaaet i Hovedet med en Politistav. Et Slag med en Politistav, der ifølge en Lægeundersøgelse, der finder Sted 16 Dage efter, har medført Læsioner som beskrevne i Bilag E, maatte tillige have medført en saa alvorlig Rystelse hos vedkommende, at hun ikke kunde have op-

traadt, som det af Sagen fremgaar, at Emilie Rasmussen har optraadt efter Episoden. Et Slag med en Politistav vil absolut fremkalde enten Hævelse eller kontunderet Saar, men det kan ikke tænkes, at den straks ingen Mærker fremkalder, men at der Dagen efter fremkommer Blod. Dette kan nemlig ikke ske, uden at det paagældende Sted har været Genstand for mellemliggende ydre Paavirkning. Det er efter Komparentens Mening ganske usandsynligt, at et Slag med en Politistav kunde medføre, at Haaret falder af Dagen efter, som Emilie Rasmussen og hendes Moder forklare. Komparenten supplerer sin Erklæring Bilag E derhen, at der foruden det 2 Øre store skorpedækkede kontunderede Parti tillige bagved til højre fandtes et mindre Saar, og dette er for Komparenten ogsaa et Indicium for, at Læsionerne ikke kunne være fremkaldte ved en Politistav, der jo er ganske glat og rund og derfor vilde fremkalde et enkelt Saar.“

Hvis det nu ikke var andet end dette, der her skulde tales om, at Emilie Rasmussen havde faaet et Slag med en Politistav, saa vilde jeg egentlig afslutte paa dette Tidspunkt, thi ethvert Medlem vil sikkert se, at selv om man vil gaa ud fra hendes Forklarings Rigtighed, var det Saar, som hun kan have faaet ved den Lejlighed, saa ubetydeligt, at det egentlig ikke var nødvendigt, at jeg talte et Ord mere om det. Enhver vil vist indrømme, at der er skrevet alt for meget om dette eventuelle Saar, dette Saar, hun *maaske* kan have faaet ved den paagældende Lejlighed. Men Sagen har ogsaa den Side, at der er fremsat den meget graverende Beskyldning mod 4 Politibetjente paa Frederiksberg, at de have gjort sig skyldige i falsk Forklaring for Retten. Det ærede Medlem, der bragte denne Sag frem her i Tinget, betegnede det endogsaa som en Skandale, at disse Politibetjente endnu vare i Funktion paa Frederiksberg. Jeg maa derfor opholde mig noget mere ved Sagen og skal oplæse og dokumentere nogle af de Vidneforklaringer, der ere afgivne til Oplysning om, hvorvidt Betjentenes Forklaring maa antages for rigtig, den Forklaring, som de straks have afgivet og fastholdt til det sidste, nemlig at de overhovedet ikke paa H. C. Ørstedesvej ved Bommen have slaaet nogen med Stavene. Men jeg skal dog straks bemærke, at alle de Vidneforklaringer, der ere afgivne til Fordel for Betjentene, agter jeg ikke at dokumentere her i Tinget, thi de ville blive alt for mange; jeg tager kun nogle af dem, de mest